

[Nordqvist.]

disse eventuelle købere en fordel, må det jo være en fordel på andres bekostning, og det vil altså i dette tilfælde sige dem der har en ejendom. Her mener jeg at virkningerne af lovforslaget bliver yderst tilfældige.

Jeg har den opfattelse, at mange med små landbrug i dag i allerhøjeste grad kommer til at føle det på deres krop, hvis vi gennemfører dette lovforslag. Vi vil forvride prisudviklingen inden for hele landbrugssektoren. Nu har man i bemærkningerne anført, at man vil sætte en grænse på 35.000 kr.s grundværdi. Det vil i mine øjne medføre, at hvis man ikke når de 35.000 kr., vil disse ejendomme ganske automatisk rent prismæssigt få et smæk opad. På den anden side vil de ejendomme, som er vurderet over 35.000 kr., men i og for sig ikke er af en sådan størrelse, at en ung landmand i dag vil have med dem at gøre, få en alvorlig drejning nedad. Vi kan bare tænke os en ejendom nær en stor by. Den er vurderet til 37.000 kr. i grundværdi, men der findes alligevel en beboelse, der er acceptabel. Da denne ejendom skal bebos af en landmand eller en, der tager landbrug som hovederhverv, vil jeg holde på, at den bliver aldeles usælgelig.

Det fremgår af lovforslaget, at den mand, der køber ejendommen, skal tilbringe mere end halvdelen af sin tid på sit landbrug, og at han skal erhverve mere end halvdelen af sin indtægt ved landbruget. Jeg gad se, hvorledes unge landmænd vil klare disse mindre ejendomme og i øvrigt nøjes med det udkomme, de kan give. Det har jo været ganske almindeligt i mange år, at mange unge landmænd starter med en lille ejendom og supplerer deres indtægter med arbejde ved siden af. Det skal man fremover være meget forsigtig med. Det betød selvfølgelig, at den dag man havde pengene til en lidt større ejendom, købte man den. Det kan blive vanskeligt nu, for man skal nøje overveje, hvilket arbejde man kan tage ved siden af, når man har dette landbrug. Det er klart, at den dag han solgte sin lille ejendom, fik han en gevinst, som han til dels investerede i den mellemstore ejendom. Hvis han så var sparsommelig og flittig og dygtig, lykkedes det ham måske en anden dag at få en helt stor ejendom, bl. a. i kraft

af den naturlige markedsmekanisme for omsætningen af fast ejendom ude på landet.

Jeg er meget modstander af den stivhed, som dette lovforslag vil give i hele landbrugsstrukturen. Jeg stiller da det spørgsmål, om ikke vedtagelsen af dette lovforslag betyder, at den vurdering af fast ejendom, vi netop er i gang med og mange steder har overstået, skal gøres om. Jeg tror rent faktisk, at man må ændre sin opfattelse af, hvad handelsværdien af en landejendom er, efter vedtagelsen af dette lovforslag. Man kan ikke se bort fra, at de helt store ejendomme, hvor en køberkreds på 10 måske bliver nedsat til 1, ganske givet får et væsentligt smæk nedad rent handelsmæssigt. Jeg er alvorligt bange for, at man med dette lovforslag fastholder en struktur, som peger tilbage i tiden og i øvrigt ikke passer på markedsf forholdene i dag.

Jeg hører til dem, der mener, at EF ikke overlever de landbrugsordninger, man har nu. Hvis det skal være mere end 5 år, før man finder frem til frihandel inden for landbrugssektoren, er jeg alvorligt bange for, at hele fællesmarkedet bryder sammen. Det er uden videre klart, at man ikke gennem alt for mange år kan byde forbrugerne, at de skal betale 15 kr. for et kilo smør, samtidig med at man sender i titusindvis af tons smør til Sovjetunionen til 2 kr. pr. kg. Der må ganske enkelt inden for fællesmarkedet ske en tilpasning, som der er sket det inden for industri og andre erhverv. Det tror jeg dette lovforslag modvirker.

Ikke mindst er jeg modstander af lovforslaget, fordi det betyder i min vurdering en omsiggribende administration. Det skyldes for det første, at lovforslaget er uklart formuleret, og dernæst at ministeren, så vidt jeg husker efter § 18, har adgang til at dispensere. Jeg føler mig overbevist om, at virkeligheden, som jo er meget mere kompliceret, end vi undertiden forestiller os herinde, i allerhøjeste grad nødvendiggør, at ministeren benytter sig af denne dispensationsadgang.

Man opererer i lovforslaget med noget, man kalder hovederhverv. Det definerer man ikke i lovforslaget, men der står i bemærkningerne, at det er halvdelen af éns arbejdstid og halvdelen af éns indkomst. Så vil jeg spørge: hvad nu, hvis dette skifter? Man